

Rigsdagstidende.

1858. **Forhandlingerne paa Landstinget. № 63.**

Tiende Session.

39te Møde.

Onsdagen den 8de December

(Forsæt)

Ordføreren (fortsat): Det vises, jo, og vil blive Følgen, enten det staaer her eller ikke, at man kan indrømme Noget lige saavel siltende som udtryffeligt; og at Bedkommende ikke senere kan for Overlandvæsen Commissionen fragaae, hvad han har vedgaaet for Landvæsen Commissionen, men en ligefrem Selvsølge, men naar det stærkt fremhæves, at han ikke tør fremkomme med Noget, der strider imod, hvad han tidligere udtryffeligt eller skiltet ind har indrømmet, saa kunde det friste de Bedkommende til at drive det altfor vidt med at benægte, som det i det gamle Procuratorsprog hedder, alt Ubeviist og Ubevistligt. Jeg troer, at dette ikke er usseligt efter hele Forhandlingens Charakter; det maa ogsaa der bedømmes efter hele Sagens Stilling, hvad der kan ansees for at være indrømmet eller ikke. Den Tilsporing, der er foreslaaet til § 20, vil vistnok findes ikke blot hensigtsmæssig, men nødvendig. Det er efter Udvalgets Mening en meget heldig Tanke at indsatte Høsteret som en Slags Cassationsret med Hensyn til Competencepørgsmaal mellem Landvæsen Commissionerne og de ordinære Retter; men naar denne Tanke skal finde sin Virkeliggørelse, maa der findes en Bestemmelse om, hvilket Varsel der skal gives, med hvilken Frist der kan appelleres, til hvilken Frist der kan erholdes Dyreisning, og hvad dette skal koste. Det er det, som her er foreslaaet paa en Maade, som jeg

troer ikke kan give Anledning til Tvivl. § 21 var det foreslaaet, at man skulde henvende sig ikke til Amtmanden, men til Indenrigsministeren, for at faae Landvæsen Commissionens Medlemmer bestilte, ikke af Amtets Landvæsen Commissionærer, men fra et andet Amt, i alle de Tilfælde, hvor man kunde sige, at Amtsraadet var interesseret. Det er aldeles indlysende, at det er meget uegentligt, at man kan sige, at Amtsraadet som saadant er interesseret i Sager, der mulig kunne have en fiern Følge med Hensyn til Amtsrepartitionssondet, og i ethvert Tilfælde er denne Interesse dog aabenbart saa tynd, at den ikke kan gjøre usikilde til at være Dommere Personer, paa hvis Valg Amtsraadet har haft en fiern Indflydelse; og paa den anden Side er det klart, at det vilde medføre overordentlige Banskelligheder og et meget stort Tillæg til de communale Befoininger. Tænk Dem f. Ex. at Lolland Falster skulde have Landvæsen Commissionærer fra Sjælland eller Fyen og betale deres Reiseomkostninger og alle deres Møder, blot fordi Sagen stod i en fiern Forbindelse med Amtsrepartitionssondet, som staaer i en fiern Forbindelse med Amtsraadet, som har haft en fiern Indflydelse paa Valget af Landvæsen Commissionærer. Det er virkelig en Uengstlighed, som er ubegrundet, og Udvalget foreslaaer derfor, at denne Bestemmelse gaaer ud. Mening af § 22 er, at alle Documenter, der i Anledning af Landvæsen Commissionen fremkomme, skulde være fritagne for at skrives paa stemplet Papir; da dette imidlertid ikke er udtrykt ved en almindelig Sætning, men ved en Dyregning, synes det ikke tilstedeligt at undlade at tilføie Ordet